JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

VERICA TRSTENJAK

7 päivänä kesäkuuta 2007 [1]

I Johdanto

1. Commissione tributaria regionale di Genova (Italia) kysyy yhteisöjen tuomioistuimelta, voidaanko yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [2] 216 ja 220 artiklaa soveltaa tapaukseen, jossa yhteisötavara on ensin viety sisäisen jalostusmenettelyn puitteissa sellaiseen kolmanteen maahan, jonka kanssa on tehty tullinpalautuskiellon sisältävä sopimus.

2. Pääasian oikeudenkäynnin taustalla on vaatimus, jonka Genovan tulli teki Agrover-nimiselle yhtiölle ja jolla se vaati tätä suorittamaan tullit sisäisessä jalostusmenettelyssä toteutetuista toimista: yhteisöstä peräisin olevaa hiottua riisiä oli viety ennakkovientinä sisäisen jalostusmenettelyn puitteissa Unkariin, jota sitoi tuolloin Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden kanssa tehty tullinpalautuskiellon sisältävä sopimus, ja tämän jälkeen Thaimaasta oli tuotu tulleitta vastaava määrä esikuorittua riisiä.

II Oikeussäännöt

A *Tullikoodeksi* [3]

3. Tullikoodeksin 114 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Sisäisessä jalostusmenettelyssä seuraavia tavaroita voidaan käyttää yhteisön tullialueella yhden tai useamman jalostustoimin-

1 – Alkuperäinen kieli: ranska.

2 – EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi.

3 – Tullikoodeksiin myöhemmin tehdyt muutokset eivät vaikuta tässä lainattuihin kohtiin.

non kohdistamiseksi niihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 115 artiklan soveltamista:

a) yhteisön tullialueelta jalostettuina tuotteina jälleenvietäviksi tarkoitetut muut kuin yhteisötavarat, jolloin näihin ei sovelleta tuontitulleja eikä kauppapoliittisia toimenpiteitä;

b) vapaaseen liikkeeseen luovutetut tavarat, joista kannettavat tuontitullit palautetaan tai peruutetaan, jos ne viedään jalostettuina tuotteina yhteisön tullialueelta.

2. Seuraavilla ilmaisuilla tarkoitetaan:

a) 'suspensiojärjestelmällä' 1 kohdan a alakohdan mukaista sisäistä jalostusmenettelyä;

b) 'tullinpalautusjärjestelmällä' 1 kohdan b alakohdan mukaista sisäistä jalostusmenettelyä;

c) 'jalostustoiminnoilla'

– tavaroiden käsittelyä, niiden asennus, kokoonpano ja sovittaminen muihin tavaroihin mukaan luettuina,

– tavaroiden valmistusta,

– tavaroiden korjausta, niiden entisöinti ja kunnostaminen mukaan luettuina, sekä

– tiettyjen sellaisten komiteamenettelyä noudattaen määritettävien tavaroiden käyttöä, jotka eivät sisälly jalostettuihin tuotteisiin mutta mahdollistavat niiden tuottamisen tai helpottavat sitä, vaikka ne kuluvat kokonaan taikka osittain loppuun niiden käytön aikana;

d) 'jalostetuilla tuotteilla' kaikkia jalostustoiminnoissa saatavia tuotteita;

e) 'vastaavilla tavaroilla' yhteisötavaroita, joita käytetään tuontitavaroiden sijasta jalostettujen tuotteiden valmistuksessa;

f) 'tuotolla' tietyn tuontitavaraerän jalostuksessa saatavien jalostettujen tuotteiden paljoutta tai prosentuaalista osuutta."

4. Tullikoodeksin 115 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jollei 4 kohdasta muuta johdu, tulliviranomaisten on sallittava:

a) jalostettujen tuotteiden valmistaminen vastaavista tavaroista;

b) vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden vienti yhteisöstä ennen tuontitavaroiden maahantuontia.

2. Vastaavien tavaroiden on oltava samaa laatua ja ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin tuontitavaroiden. Komiteamenettelyä noudattaen määritettävissä erityistapauksissa voidaan vastaavien tavaroiden kuitenkin sallia olevan pidemmälle valmistettuja kuin tuontitavaroiden.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa tuontitavaroita pidetään tullitarkoituksissa vastaavina tavaroina ja vastaavia tavaroita tuontitavaroina. _ _"

5. Tullikoodeksin 216 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos yhteisön ja eräiden kolmansien maiden välisissä sopimuksissa määrätään, että näissä sopimuksissa tarkoitettua yhteisöalkuperää oleville tavaroille on tuotaessa niitä näihin kolmansiin maihin myönnettävä

tullietuuskohtelu, jos tavaroiden ollessa sisäisessä jalostusmenettelyssä tuotettuja niihin sisältyvistä muista kuin yhteisötavaroista on kannettava asianmukaiset tuontitullit, tullietuuskohtelun saamiseksi kolmansissa maissa tarvittavien asiakirjojen vahvistaminen aiheuttaa tuontitullivelan syntymisen.

6. Tullikoodeksin 220 artiklassa säädetään seuraavaa:

"– –

2. Tullivelan syntymisen ajankohtana pidetään sitä ajankohtaa, jona tulliviranomaiset vastaanottavat kyseisiä tavaroita koskevan vienti-ilmoituksen.

2. Lukuun ottamatta 217 artiklan 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia tileihin kirjaaminen ei tapahdu jälkikäteen, jos:

3. Velallisena on tavaranhaltija. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka puolesta ilmoitus tehdään.

– –

4. Tätä tullivelkaa vastaava tuontitullien määrä on määritettävä samoin edellytyksin kuin jos kyseessä olisi tullivelka, joka syntyy samana päivänä tapahtuvasta sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta, joka tehdään kyseisten tavaroiden luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen sisäisen jalostusmenettelyn päättämiseksi."

b) lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa ollut ei ole voinut kohtuudella havaita – –."

B *Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Unkarin tasavallan välinen assosiaatio* [4]

7. Assosiaatiosopimuksen 1 artiklassa määrätään seuraavaa: "Perustetaan yhdeltä puolen yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä toiselta puolen Unkarin välinen assosiaatio."

C *Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Unkarin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehty assosiaationeuvoston päätös N:o 3/96* [5]

8. Päätöksen 15 artiklassa, jonka otsikkona on "Tullinpalautuksen tai tullihelpotuksen kieltäminen", määrätään seuraavaa:

"1. a) Ei-alkuperäaineksille, joita on käytetty sellaisten tuotteiden valmistuksessa, jotka ovat yhteisön, Unkarin tai jonkin muun 4 artiklassa tarkoitetun maan alkuperätuotteita ja joille on annettu tai laadittu alkuperäselvitys V osaston määräysten mukaisesti, ei myönnetä yhteisössä tai Unkarissa tullinpalautusta tai tullihelpotusta missään muodossa. – –"

III Oikeudenkäynti pääasiassa ja ennakkoratkaisupyyntö

9. Novaren tulliviranomainen oli myöntänyt vuonna 2001 Agrover Srl:lle, jonka kotipaikka on Vercelli (Italia), luvan sisäiseen jalostukseen, minkä jälkeen tämä yhtiö oli kolmena eri tapahtumana ensin vienyt Unkariin, jota sitoi tuolloin Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden kanssa tehty, tullinpalautuskiellon sisältävä sopimus, yhteisöstä peräisin olevaa hiottua riisiä ja tuonut tämän jälkeen vastaavan määrän esikuorittua riisiä tulleitta Thaimaasta.

10. Genovan tulliviranomainen, jossa nämä kolme korvaavaa tuontia koskevaa tapahtumaa oli suoritettu, laati 26.1.2004 kolme yhteensä 73 767,88 euron summaa koskevaa oikaisupäätöstä. Genovan tulli katsoi, että näistä tuontitapahtumista on kannettava tulli sillä perusteella, että niitä ei voitu pitää tullikoodeksin 114 ja 115 artiklassa tarkoi-

4 – EYVL 1993, L 347, s. 2.

5 – Tehty 28.12.1996 (EYVL 1997, L 92, s. 1)

tettuina sisäiseen jalostukseen kuuluvina tapahtumina, koska korvaavan tuonnin kohteena eivät olleet sellaisesta maasta peräisin olevat tavarat, joka olisi tehnyt sopimuksen yhteisön kanssa.

11. Agrover valitti näistä päätöksistä. Commissione tributaria provinciale di Genova hylkäsi valituksen 2.7.2004 tekemällään päätöksellä. Agrover haki muutosta tähän päätökseen Commissione tributaria regionale di Genovassa, joka katsoi, että asiassa oli esitettävä yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voidaanko – – tullikoodeksin – – 216 artiklaa soveltaa tapauksessa, jossa yhteisötavaroista (riisi), joista on esitetty EUR.1-todistus ja jotka on ensin viety sisäisen jalostuksen puitteissa kolmanteen maahan (jonka kanssa on tehty sopimus tullietuuskohtelusta), kannetaan tuontitulli, kun samojen (vastaavien) tavaroiden korvaava tuonti tapahtuu tämän jälkeen kolmannesta maasta, joka ei ole tehnyt sopimusta yhteisön kanssa?

2) Jos – – tullikoodeksin 216 artiklassa tarkoitettuja tulleja ei ole kannettu korvaavan tuonnin yhteydessä, voiko tulliviranomainen kantaa tullit myöhemmin, vai onko tällöin kyseessä tullikoodeksin 220 artiklassa tarkoitettu tulleista vapautuminen?"

IV Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

A *Ensimmäinen kysymys*

12. Agrover esittää, että yhteisöjen tuomioistuimen pitäisi vastata, että tullikoodeksin 216 artiklaa ei voida soveltaa sen suorittamiin sisäisen jalostuksen piiriin kuuluviin toimiin, koska kyseinen artikla koskee yksinomaan vientiin tarkoitettuihin yhteisötavaroihin "sisällytettyjä" muita kuin yhteisötavaroita, kun taas tapauksessa, jossa se on ensin vienyt riisin yhteisöstä, ei tällaista yhteisötavaraan sisällyttämistä ole tapahtunut. Tätä tulkintaa tukee Agroverin mukaan päätöksen N:o 3/96 15 artikla, jossa määrätään tullinpalautuksen kiellosta Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden ja Unkarin tasavallan välillä yksinomaan ei-alkuperäaineksille, joita on käytetty sellaisten tuotteiden valmistuksessa, jotka ovat yhteisön alkuperätuotteita. Esillä olevassa asiassa tullikoodeksin 216 artiklan soveltaminen

aiheuttaisi viejälle sen väittämän mukaan 210 euron menetyksen kutakin riisitonnia kohden.

13. Italian hallitus esittää, että yhteisöjen tuomioistuimen pitäisi vastata, että tullikoodeksin 114, 115 ja 216 artiklassa tarkoitettu sisäinen jalostusmenettely koskee kaikkia tullitapahtumia, jotka täyttävät säädetyt edellytykset, eikä toimija voi vaatia etujensa laajentamista sellaisesta kolmannesta maasta, joka ei ole tehnyt sopimusta yhteisön kanssa, tämän jälkeen tapahtuneeseen saman tavaran korvaavaan tuontiin. Italian hallitus esittää, että tullikoodeksin 216 artiklan sanamuodon epämääräisyydestä johtuva tulkinnallinen epävarmuus siitä, onko sitä sovellettava esillä olevan asian kaltaisessa tapauksessa, on poistettu komissiossa 20.3.2003 laaditulla asiakirjalla TAXUD/724/2003, jossa myönnetään kyseisen määräyksen olevan epäselvä mutta todetaan, että aina silloin kun yhteisöstä ennakkovientinä viedyn riisin sisäiseen jalostukseen kuuluva toimi on suoritettu antamalla EUR.1-todistus, on tullit kannettava yhteisön ulkopuolelta peräisin olevien tavaroiden jälleentuonnin yhteydessä. Näin on tämän asiakirjan mukaan siitä syystä, että "huolimatta kontekstista, johon [tullikoodeksin 216 artikla] kuuluu, ei se ole alkuperäsääntö eikä sisäistä jalostusta koskeva sääntö vaan tullivelvoitetta koskeva sääntö. Toisin sanoen tullin kantamisen oikeusperustana on tullikoodeksin 216 artikla eikä alkuperäpöytäkirjassa määritelty tullinpalautuskielto". Tullivapauden myöntäminen myös sellaista tavarasta, joka on tuotu korvaavan tuonnin puitteissa, johtaisi etuuksien kohtuuttomaan kumulaatioon saman tapahtuman osalta. Toimijan pitää itse valita joko EUR.1-todistuksen antamisen ansiosta syntyvän vientiin liittyvän tullivapauden tai korvaavan tuonnin tullivapauden välillä.

14. Komissio esittää puolestaan, että yhteisöjen tuomioistuimen pitäisi vastata, että tullikoodeksin 216 artiklaa voidaan soveltaa ainoastaan "klassisissa" sisäisen jalostuksen tapauksissa, joissa tuonti tapahtuu ennen vientiä. Tullikoodeksin 216 artikla koskee komission mukaan yhteisöstä peräisin olevia tavaroita, jotka on saatu sisäisessä jalostusmenettelyssä. Tullikoodeksin 115 artiklan 3 kohdasta johtuu kuitenkin sen mukaan, että esillä olevassa tapauksessa kyseessä olevaa tointa ei voida rinnastaa tavaran vientiin sellaiseen kolmanteen maahan, jonka kanssa on tehty sopimus tullietuuskohtelusta. Tullikoodeksin 216 artiklan 2 kohta, jonka mukaan tullivelka syntyy hetkellä, jolloin tulliviranomaiset vastaanottavat sellaisia tavaroita koskevan vienti-ilmoituksen, jotka on ensin käsitelty klassisessa sisäisessä jalostusmenettelyssä, on komission mukaan yhteensopimaton EX/IM-tyyppisen sisäisen jalostusmenettelyn ja tullikoodeksin 115 artiklan 3 kohdassa olevan oikeudellisen hypoteesin kanssa. Tämän hypoteettisen tapauksen vuoksi Italian viranomaisten ei olisi pitänyt vahvistaa EUR.1-tavaratodistusta yhteisöstä peräisin olevalle riisille, jota oltiin viemässä Unkariin. Niiden olisi päinvastoin pitänyt katsoa, että riisi on peräisin Thaimaasta, ja se on tarkoitettu vietäväksi Unkariin EX/IM-tyyppisen sisäisen jalostusmenettelyn sääntöjä soveltaen.

B *Toinen kysymys*

15. Agrover esittää, että jos yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että tullikoodeksin 216 artiklaa voidaan soveltaa esillä olevassa asiassa, pitäisi sen vastata esitettyyn kysymykseen, ettei Agrover ole velvollinen suorittamaan tulleja, koska tapaukseen voidaan soveltaa myös tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa. Se väittää, ettei sen vilpitöntä mieltä voida epäillä, koska tulliviranomaiset eivät ole vuosien kuluessa milloinkaan ilmaisseet varautuneisuuttaan suhteessa tämänkaltaisiin toimiin. Niiden passiivisuutta voidaan näin pitää perusteena tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan soveltamiselle. [6] Komission asiakirjassa TAXUD/724/2003 painotettiin Agroverin mukaan lisäksi sitä, kuinka huonosti tullikoodeksin 216 artikla soveltui sentyyppisiin sisäisen jalostusmenettelyn tapahtumiin, joista pääasiassa nyt on kyse. Sisäistä jalostusta koskevassa luvassa ei myöskään ollut minkäänlaista viittausta tullikoodeksin 216 artiklaan. Agrover katsoo näin, että tulliviranomaiset eivät voi enää luottamuksensuojan periaatetta loukkaamatta [7] todeta, että EUR.1-todistusten antaminen hiotun riisin viennille Unkariin voi johtaa erittäin korkeiden tullien kantamiseen thaimaalaisen riisin korvaavasta tuonnista, koska tästä aiheutuisi korvaamatonta vahinkoa pääasiassa valituksen tehneelle Agroverille, koska sillä ei enää ole mahdollisuutta siirtää rajan ylityksen perusteella suorittamaansa maksua jälleentuodun riisin hankkijalle.

16. Italian hallitus esittää kysymykseen vastattavaksi, että tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei voida soveltaa esillä olevassa tapauksessa siksi, etteivät tulliviranomaiset ole syyllistyneet minkäänlaiseen virheeseen. Virhettä ei ole tapahtunut viennin eikä korvaavan tuonninkaan yhteydessä. Italian hallitus toteaa lisäksi, ettei EUR.1-todistuksia annettaessa ole syyllistytty minkäänlaiseen virheeseen, koska viety riisi todella oli peräisin Italiasta. Tilanne on sama myös tuonnin osalta, koska tulli-ilmoituksen vastaanottamisella ei ole juridista merkitystä kulloinkin sovellettavien toimeenpanomuotojen hyväksymisen tai sallimisen osalta. Ilmoituksen vastaanottamiseen ei liity myöskään toimen lainmukaisuuden ennakkovalvontaa; tällainen valvonta suoritetaan pääsääntöisesti jälkikäteen tullauksen nopeuttamiseksi. Ja vaikka virheeseen olisikin syyllistytty, olisi Agrover tulliselvitysten tekemiseen ja kansainväliseen kauppaan liittyvän ammattitaitonsa perusteella kohtuudella voinut havaita sen. Agroverin on Italian hallituksen mukaan vastattava toimintaansa liittyvistä taloudellisista riskeistä, eikä se voi piiloutua vilpittömän mielen käsitteen taakse, koska sitä on joka tapauksessa aina

6 – Agrover viittaa asiassa C-250/91, Hewlett Packard France, 1.4.1993 annettuun tuomioon (Kok. 1993, s. I-1819).

7 – Agrover viittaa erityisesti asiassa C-251/00, Illumitrónica, 14.11.2002 annettuun tuomioon (Kok. 2002, s. I-10433).

yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tulkittu suppeasti. [8]

17. Komissio esittää puolestaan, ettei yhteisöjen tuomioistuin vastaisi toiseen kysymykseen, koska ennakkoratkaisupyynnön esittämiseen johtaneessa pääasiassa ei ollut syntynyt tullikoodeksin 216 artiklassa tarkoitettua tullivelkaa. Se lisää esittämäänsä kuitenkin, että yhteisöjen tuomioistuin on tunnustanut kolmen edellytyksen täyttyessä maksuvelvollisen oikeuden siihen, ettei viranomainen kanna tulleja jälkikäteen: tulleja ei ole kannettu toimivaltaisten viranomaisten itsensä tekemän virheen vuoksi, viranomaisen tekemä virhe on luonteeltaan sellainen, että vilpittömässä mielessä toiminut maksuvelvollinen ei ole voinut kohtuudella sitä havaita, kun otetaan huomioon tämän kokemus alalla ja huolellisuus, jota sen on pitänyt noudattaa, ja maksuvelvollisen on pitänyt noudattaa kaikkia voimassa olevan sääntelyn tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä. [9] Kansallisen tuomioistuimen on niihin erimielisyyksiin liittyen, jotka koskevat riisin viennistä Unkariin kantamatta jätetyn tullin kantamista, suoritettava asian tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkintaa noudattaen. Tämä alakohta koskee erityisesti tapauksia, joissa tullietuuskohtelun edellyttämien todistusten antamisessa on tapahtunut virhe.

V Asian arviointi

A *Ensimmäinen kysymys*

18. Todettakoon aluksi, että tällä hetkellä voimassa olevaan tullikoodeksiin tehdään lähitulevaisuudessa syvällisiä muutoksia, jotka kohdistuvat siihen kokonaisuudessaan. [10] Uudistettua koodeksia koskevan ehdotuksen tavoitteena on "tullikoodeksin nykyaikaistaminen, tullimenettelyjen ja -järjestelmien sujuvoittaminen sekä sääntöjen mukauttaminen tietoteknisiin järjestelmiin sovellettavien yhteisten vaatimusten kanssa". Tämän lisäksi uudistus tulee vaikuttamaan

8 – Italian hallituksen mukaan näin on mm. siksi, että tuonti- ja vientitullien maksaminen jälkikäteen voitaisiin rajoittaa tapaukseen, jossa jälkikäteen maksaminen on perusteltua ja yhteensopivaa luottamuksensuojan periaatteen kanssa (ks. alaviitteessä 5 mainittu asia Hewlett Packard France), eikä se altista toimijaa vahingoille, jotka ylittävät tavanomaisen kaupallisen riskin (yhdistetyt asiat T-186/97, T-187/97, T-190/97, T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97, T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 ja T-147/99, Kaufring ym. v. komissio, tuomio 10.5.2001, Kok. 2001, s. II-1337), ja toisaalta siksi, että suojattaisiin yhteisön intressiä omien varojensa perimiseen. "Se, että tuoja on ollut vilpittömässä mielessä, ei vapauta tätä vastuusta maksaa tullivelka, koska tuoja on kuitenkin ollut se, joka on tehnyt tulli-ilmoituksen tuodusta tavarasta" (asia C-97/95, Pascoal & Filhos, tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4209, 57 kohta; vastaavasti asia 827/79, Ciro Acampora, tuomio 11.12.1980, Kok. 1980, s. 3731, 8 kohta ja yhdistetyt asiat C-153/94 ja C-204/94, Faroe Seafood ym., tuomio 14.5.1996, Kok 1996, s. I-2465.

9 – Komissio viittaa mm. asiassa C-15/99, Sommer, 19.10.2000 annettuun tuomioon (Kok. 2000, s. I-8989, 35–39 kohta).

10 – Muutoksen toteuttamisajankohtaa ei ole ilmoitettu. Nykyinen koodeksi on voimassa ainakin vuoteen 2008 asti (Lux, M. ja Larrieu, P.-J., "La réforme du Code des douanes communautaire, tentative réussie de concilier progrès technique et simplification du droit?", *Revue des affaires européennes*, 2005, s. 554).

huomattavalla tavalla tällä hetkellä olemassa olevaan sisäisen jalostuksen käsitteeseen. [11]

19. Tullikoodeksin 114 artiklan nojalla sisäinen jalostusmenettely [12] mahdollistaa tällä hetkellä tuontitullien suspendoinnin sellaisten tavaroiden osalta, jotka tulevat yhteisön ulkopuolisesta kolmannesta maasta, edellyttäen, että ne jalostetaan ja viedään sitten pois yhteisöstä. Tässä menettelyssä tuonnin, jalostuksen ja jälleenviennin kohteena ovat samat tavarat. Tullikoodeksissa säädetään myös niin sanotuilla vastaavilla tavaroilla korvaamisesta: tavarat voivat olla peräisin yhteisöstä edellyttäen, että ne vastaavat saman yrityksen hallussa olevia tavaroita (tullikoodeksin 115 artiklan 3 kohta). Tullikoodeksin mukaan on myös mahdollista viedä tavarat ennen kuin kolmatta tavaraa on vielä tuotu, jolloin kyseessä on niin kutsuttu EX/IM-menettely eli ennakkovientimenettely (tullikoodeksin 115 artiklan 1 kohdan b alakohta). [13] Esillä olevassa asiassa italialainen yritys Agrover on halunnut soveltaa kumpaakin mahdollisuutta, koska se on vienyt italialaista riisiä Unkariin ja tuonut sitten riisiä, joka on peräisin Thaimaasta.

20. Lisäksi toimien tapahtumahetkellä Unkarin ja yhteisön välillä oli voimassa tullietuuskohtelun myöntävä sopimus, jossa oli tullinpalautuskieltoa koskeva ehto. Tällaisella sopimusehdolla pyritään kieltämään tuontitullien suspendointi kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta, kun tavarat viedään tullietuussopimuksen allekirjoittaneeseen maahan. Tällä säännöllä pyritään näin vahvistamaan kahdenvälistä taloudellista yhdentymistä, koska rajoittamalla näin sellaisten kolmansien maiden tuotteiden käyttöä, jotka eivät ole tehneet sopimusta, se suosii sopimuskumppanina olevista maista peräisin olevien tuotteiden sisällyttämistä yhteisön tuotteisiin. Tällaisessa vaihdannassa vietyjen tuotteiden alku-

11 – Jälleenvientitarkoitus ei enää tulevaisuudessa ole pakollinen. Tämän johdosta ehdotuksessa todetaan, että "sisäisen jalostuksen suspendointijärjestelmä olisi yhdistettävä tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyn kanssa, ja sisäisestä jalostusmenettelystä tullinpalautusjärjestelmää soveltaen olisi luovuttava. Kyseisen yhden ainoan sisäisen jalostusmenettelyn olisi katettava myös tavaroiden hävittäminen, ellei se tapahdu tullin toimesta tai tullivalvonnassa" (ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) yhteisön tullikoodeksista, 30.11.2005, KOM(2005) 608 lopullinen; jäljempänä ehdotus uudistetuksi tullikoodeksiksi).

12 – Sisäisessä jalostusmenettelyssä liikkuvat tavarat voidaan käyttää kahta eri menettelymuotoa noudattaen. Menettelymuotoina voivat olla nk. suspensiojärjestelmä (muut kuin yhteisötavarat, jotka on tarkoitettu jälleenvietäviksi tältä alueelta jalostettuina tuotteina, käytetään yhteisön tullialueella ilman että niistä kannettaisiin tuontitullia) ja nk. palautusjärjestelmä (vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden käyttäminen yhteisön tullialueella niin, että jos tavarat jälleenviedään tämän alueen ulkopuolelle jalostettuina tuotteina, tuontitullit palautetaan tai peruutetaan). Ks. Bert, C. J. ja Trémeau, H., *Le droit douanier*, Economica, 7. painos, Paris, 2006, s. 327. Ks. myös mm. Lyons, T., *EC Customs Law*, Oxford University Press, Oxford, 2001, s. 345; Palacchino, T., "Perfezionamento attivo", *Il diritto tributario comunitario*, Il Sole 24 ORE, Milano, 2004, s. 321–341; Lux, M., *Guide to Community Customs Legislation*, Bruylant, Bruxelles, 2002, s. 365 ja saman tekijän teos *Das Zollrecht der EG, ein Lehr- und Übungsbuch sowie Nachschlagewerk für Praktiker*, Köln, 1. painos, 2003, s. 287 ja sitä seuraavat sivut.

13 – M. Reymão ("Aperfeiçoamento activo", *Direito aduaneiro das Comunidades Europeias na perspectiva da União Europa*, Braga, 1992, s. 164) osoittaa näin teoksessaan, että EX/IM-ennakkovientimuoto mahdollistaa sellaisten jalostettujen tuotteiden viennin, jotka on saatu vastaavista tavaroista, ennen sellaisten tavaroiden tuontia, jotka eivät ole yhteisötavaroita. On selvää, että tätä menettelyä voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin tavaroihin, jotka kuuluvat sisäiseen jalostusmenettelyyn, jossa tavara korvataan vastaavalla tavaralla – ennakkovienti ilman korvaamista vastaavalla tavaralla ei siis ole mahdollinen. Ks. myös García Gallego, J., "El régimen de perfeccionamiento activo como medida de fomento a la exportación", *Cuadernos Europeos de Deusto*, Bilbao, 1991, s. 103; Foraster Serra, M., "Regulacion legal del trafico de perfeccionamieto activo", *Revista jurídica española La Ley*, Distribuciones de la Ley, Madrid, 1988, s. 929 ja Lux, M., em. teos *Das Zollrecht der EG, ein Lehr- und Übungsbuch sowie Nachschlagewerk für Praktiker*, s. 288.

perän selvittämisen helpottamiseksi on suunniteltu erityiset asiakirjat, tavaratodistukset, joita kutsutaan myös EUR.1-tavaratodistuksiksi. [14] Asian osapuolet ovat painottaneet sitä, että Italian tulli oli myöntänyt tämän todistuksen Agroverille Unkariin vietyä riisiä varten. Tällä seikalla ei kuitenkaan ole merkitystä. Se osoittaa pelkästään sitä, että Agrover on vaatinut Italian tulliviranomaisilta tämän asiakirjan halutessaan viedä riisiä Unkariin tullietuuskohtelun piirissä ja saanut sen.

21. Sisäisen jalostusmenettelyn tavoitteet ovat toiset kuin tullinpalautuskiellon tavoitteet, koska vapauttamalla kolmansista maista yhteisöön tuodut tavarat tulleista tällä menettelyllä pyritään tarjoamaan parempi kilpailuasema tuotteille, jotka ovat peräisin kolmansista maista, jotka on jalostettu yhteisössä ja jotka on sitten jälleenviety yhteisöstä, [15] tai kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, estämään, "ettei yhteisön alueelle sijoittautuneita yrityksiä, jotka käyttävät kolmansista maista peräisin olevia tavaroita tuottaakseen maastavientiä varten tarkoitettuja tuotteita, asetettaisi huonompaan asemaan kansainvälisellä tasolla, ja siksi niille on annettu mahdollisuus hankkia nämä tavarat samoin edellytyksin kuin yhteisön ulkopuolisten yritysten". [16]

22. Tullikoodeksin 216 artiklassa on valittu näiden kahden välillä säätämällä, että sisäisessä jalostusmenettelyssä tuoduista tavaroista on kannettava tuontitulli silloin, kun ne viedään tullietuuskohtelun puitteissa. Tullikoodeksin 216 artiklassa säädetään siis, kuten Agrover ja komissio ovat todenneet, ainoastaan klassisesta tapauksesta, jossa tuonti tapahtuu ennen vientiä (IM/EX-menettely).

23. Näin on katsottava, että tullikoodeksin 115 artiklan 3 kohdassa säädetyn, vastaavilla tavaroilla korvaamista koskevan oikeudellisen hypoteesin – jonka mukaan jalostettuja tuotteita pidetään kolmannesta maasta peräisin olevina tavaroina ja tuotuja tuotteita yhteisötavaroina – vuoksi tullikoodeksin 216 artiklaa on sovellettava myös niissä

14 – Sopimus Euroopan talousalueesta – Pöytäkirja N:o 4 alkuperäsäännöistä (EYVL 1994, L 1, s. 54). "Viejämaan tulliviranomaiset antavat EUR.1-tavaratodistuksen viejän tai tämän valtuuttaman edustajan viejän vastuulla tekemästä kirjallisesta hakemuksesta" (17 artiklan 1 kohta). "Tavaratodistuksen antavien tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuotteiden alkuperäaseman ja tämän pöytäkirjan muiden vaatimusten täyttymisen tarkastamiseksi" (17 artiklan 5 kohta).

15 – "Sisäiseen jalostusmenettelyyn kuuluvat tullimenettelyt on suunniteltu 'venttiileiksi' jäsenvaltioiden alueella tapahtuneen teollisen jalostuksen jälkeen jälleenvientiin tarkoitettujen ulkomaisten tavaroiden suojalle. Tällaisten tavaroiden ottaminen järjestelmän piiriin – mistä seuraa, että ne voidaan tuoda ilman velvollisuutta maksaa tullia, joka olisi tavallisesti pitänyt maksaa, jos ne olisi saatettu sisämarkkinoille – edistää välttämättä yhteisön vientitoimintaa antamalla sille suotuisampien kilpailuedellytysten avulla paremmat mahdollisuudet selvitä maailmanmarkkinoilla" (Berr ja Trémeau, em. teos, s. 327, käännetty yhteisöjen tuomioistuimessa tätä ratkaisuehdotusta varten). Ks. myös Reymão (em. teos, s. 155), joka toteaa, että sisäinen jalostusmenettely on kehittynyt pelkästä suspendoivasta tullijärjestelmästä laajemmin talouden mekanismien sääntelyyn tähtääväksi järjestelmäksi. Sen keskeisenä päämääränä on tiettyjen elinkeinojen tukeminen kannustamalla yhteisössä toimivien yritysten vientitoimintaa. Ks. myös Palacchino, em. teos, s. 322, ja García Gallego, em. teos, s. 91.

16 – Asia C-437/93, Temic Telefunken microelectronic, tuomio 29.6.1995 (Kok. 1995, s. I-1687, 18 kohta). Asiassa oli kyse riidasta, joka koski tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta koskevan menettelyn soveltamista viallisissa mikropiireissä oleviin, sisäisellä jalostusmenettelyllä tuotettuihin jalometalleihin.

tapauksissa, joissa vienti on tapahtunut ennen tuontia (EX/IM-menettely). [17]

24. Tämä tulkinta tullikoodeksin 216 artiklasta vaikuttaa vastaavan taloudellisesti vaikuttavan tullimenettelyn taloudellisia päämääriä. Taloudellisten päämäärien hakeminen on perusteltua tämän artiklan monimutkaisuuden ja sen laatimistavan implisiittisyyden vuoksi, kuten kaikki asian käsittelyyn osallistuneet ovat todenneet. Tullialan käsitteiden oikeudellinen arviointi edellyttää aina sitä, että niiden taloudelliset vaikutukset otetaan huomioon. [18]

25. Ellei tullikoodeksin 216 artiklaa sovellettaisi tapauksessa, jossa vienti tapahtuu ennen tuontia ja jossa tuotteet viedään maahan, jonka kanssa on tehty tullietuuskohtelua koskeva, tullinpalautuskiellon sisältävä sopimus, ei sisäistä jalostusta koskeva luvan haltija maksaisi tulleja tuonnista, koska tämä on menettelyn varsinainen päämäärä, eikä myöskään tullinpalautuskiellon nojalla ennakkoviennistä.

26. Aivan kuten muutamat kysymykseen tarkemmin paneutuneet kirjoittajat, [19] on tullikoodeksikomiteakin TAXUD-asiakirjassa, johon Italian hallitus viittaa, tuonut esiin tilanteen epäjohdonmukaisuuden toteamalla seuraavaa: "Tullikoodeksin 216 artikla on säädetty itsenäisenä säännöksenä vastaamaan siihen, miten tullinpalautuskielto, joka on otettu joihinkin tullietuuskohtelusta tehtyihin sopimuksiin, vaikuttaa tullivelkaan. Tällä säännöksellä, eli määrittelemällä erikseen tullivelan syntymistilanne, pyrittiin lähtökohtaisesti turvaamaan yhteisön kansain-

17 – Lisäksi tullivelan olemassaolosta tällaisissa tapauksissa ei tulevaisuudessa enää ole epäilyksiä. Tullikoodeksin 216 artikla korvataan 50 artiklalla. Ehdotuksessa uudistetuksi tullikoodeksiksi tämän artiklan 1 kohdan b alakodassa säädetään nimenomaisesti tapauksista, joissa tuonti edeltää vientiä, seuraavaa:
"50 artikla
Ei-alkuperätavaroita koskevat erityissäännökset
1. Jos tuontitulleja koskevan tullinpalautuksen tai vapautuksen soveltaminen on kiellettyä sellaisten tuotteiden valmistuksessa käytettävien ei-alkuperätavaroiden osalta, joista annetaan tai laaditaan alkuperäselvitys yhteisön ja tiettyjen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien välisten etuuskohtelujärjestelyjen yhteydessä, näiden tuotteiden osalta syntyy tuontitullivelka, kun on tapahtunut jompikumpi seuraavista:
a) kyseisiä sisäisessä jalostusmenettelyssä tuotettuja tuotteita koskeva jälleenvienti-ilmoitus on hyväksytty vastaanotetuksi;
b) sisäiseen jalostusmenettelyyn asetettuihin tavaroihin liittyvä ilmoitus on hyväksytty vastaanotetuksi kyseisten jalostettujen tuotteiden ennakkoviennin tapauksessa."

18 – "Tarkasteltaessa taloudellisesti vaikuttavaa tullimenettelyä ja johdettaessa siitä sen perusperiaatteita joudutaan väistämättä asettamaan vastakkain tullimenettelyn taloudelliset päämäärät ja sen soveltamisedellytyksiä määrittävät oikeudelliset mekanismit. Näin on meneteltävä erityisesti [sisäisen jalostusmenettelyn osalta] siksi, että taloudelliset tekijät ovat siinä ehdottoman ensisijaisessa asemassa, vahvemmin kuin muissa tullimenettelyissä, sen osalta, miten järjestelmän soveltamismekanismeja on suunnattava" (Berr ja Trémeau: em. vuonna 2006 julkaistu teos, s. 325, käännetty yhteisöjen tuomioistuimessa tätä ratkaisuehdotusta varten).

19 – Ks. Priess, H.-J. ja Pethke, R., "The Pan-european Rules of Origin: the Beginning of a New Era in European Free Trade", *Common Market Law Review*, 34, 1997, s. 804 (käännetty yhteisöjen tuomioistuimessa tätä ratkaisuehdotusta varten): "Tullinpalautuskiellot ja tullivapautuksia koskevat kiellot ovat vapaakauppasopimusten vakioehtoja. Niiden tarkoituksena on estää kaksinkertainen etu, joka tiettyjen tullimenettelyjen soveltamisesta voidaan saada, kuten liikkumisesta sisäisen jalostusmenettelyn puitteissa tullietuusalueelle pääsemiseksi tuontitulleja suorittamatta tai alennetuin tuontitullein tai etuuskohtelun soveltamisesta merkittävän muutoksen jälkeen. Tällaiset tullinpalautus- tai vapautusjärjestelmät vääristäisivät kauppavirtoja kannustamalla kolmansien maiden tavaroiden tuontia maihin, jotka soveltavat tällaisia menettelyjä". Ks. myös Witte, P., *Zollkodex Kommentar*, Beck, München, 2006, s. 389: "Muussa tapauksessa tullietuus olisi mahdollista saada kahteen kertaan: ensin jalostusmaahan tapahtuvan tuonnin yhteydessä ja toisen kerran silloin, kun tavara tuodaan etuuskohtelumaahan. Tämä on ilmeistä sisäisen jalostuksen yhteydessä: tavarat tuodaan maahan ilman tullirasitusta, ne jälleenviedään maasta jalostuksen ja alkuperän saamisen jälkeen ja viedään sitten kolmanteen maahan tullietuuskohtelua soveltaen (drawback)."

välisten velvoitteiden noudattaminen jättämällä viejä / sisäisen jalostusluvan haltija tämän menettelyn soveltamismahdollisuuden ulkopuolelle (vapautus tuontitavaroista kannettavista tulleista) aina, kun vastaavassa sopimuksessa on tullinpalautuskielto, ja sitä sovelletaan kyseessä oleviin vietyihin tuotteisiin. Valitettavasti koodeksin 216 artiklassa omaksutulla muotoilulla ei ole kyetty ilmaisemaan täsmällisesti tullinpalautuskiellon ulottuvuutta ja sen sisältöä – –". [20]

27. Komissio katsoo esillä olevassa asiassa, ettei kyseinen asiakirja sido sitä. Mutta vaikka asiakirjalla ei olekaan velvoittavaa vaikutusta, [21] on siihen kuitenkin kiinnitettävä huomiota [22] jo siitäkin syystä, että kyseinen komitea on muodostettu alan johtavista asiantuntijoista. [23]

28. Tämän johdosta Agroverin väite, jonka mukaan tullikoodeksin 216 artiklan soveltaminen aiheuttaisi sille noin 210 euron menetyksen riisitonnia kohden, on hylättävä. Siitä, ettei tullikoodeksin 216 artiklaa sovellettaisi esillä olevaan tapaukseen, aiheutuisi 80 euron voitto riisitonnia kohden (Agrover maksaa Thaimaasta tuomastaan raakariisistä 210 euroa tonnilta ja saa 290 euroa tonnilta viedessään hiottua riisiä Unkariin), [24] kun taas tilanteessa, jossa tullikoodeksin 216 artiklaa sovellettaisiin, pitäisi Agroverin maksaa tuontitullia 210 euroa raakariisitonnilta, eli sille syntyisi 166 euron tappio riisitonnia kohden. Vaikka tätä tulkintaa voidaan pitää valitettavana taloudellisen toimijan kannalta, on se kuitenkin sen tavoitteen mukainen, jolla pyritään suosimaan yhteisötavaroita suhteessa kolmansista maista tuotuihin tavaroihin. Näin ollen taloudellisen toimijan kannattaisi tällaisessa tilanteessa, kuten tullikoodeksikomitea on 20.3.2003 päivätyssä asiakirjassaan kehottanut tekemään, "olla mieluummin käyttämättä sisäisen jalostusmenettelyn tarjoamaa mahdollisuutta tullivapautukseen ja viedä alkuperätuotteen asemassa oleva riisi tullietuuskohtelun puitteissa". Agroverin on joka tapauksessa maksettava tullia, jonka suorittamiseen sillä on ollut erityisen pitkä määräaika, kun otetaan huomioon aika, jonka Italian tulliviranomaiset ovat käyttäneet ymmärtääkseen, mistä tilanteessa on kysymys.

29. Ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä olevan sen tarkennuksen osalta, jonka mukaan niiden maiden kanssa, joista tuodut tuotteet ovat peräisin, ei ole tehty

20 – Asiakirjassa tehdään seuraava johtopäätös: "Se, millä tavoin 216 artikla on tällä hetkellä muotoiltu, ei suinkaan ole sopusoinnussa sen kansainvälisen tilanteen kanssa, joka johti säännöksen antamiseen ja sen jälkeen etuuskohtelua koskeviin alkuperäsääntöihin tehtyihin muutoksiin. Säännöstä olisi siis syytä muuttaa tämän edellyttämällä tavalla, ja komissio on aloittanut tätä koskevien ehdotusten valmistelun."

21 – Komissio viittaa näin perustellusti asiassa C-11/05, Friesland Coberco Dairy Foods, 11.5.2006 annettuun tuomioon (Kok. 2006, s. I-4285), jonka 33 kohdassa todetaan julkisasiamies Poiares Maduron 2.2.2006 esittämää ratkaisuehdotusta (22–35 kohta) seuraten, että "komitean päätelmät eivät sido kansallisia tulliviranomaisia, jotka päättävät tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta koskevasta luvasta".

22 – Asia C-495/03, Intermodal Transports, tuomio 15.9.2005 (Kok. 2005, s. I-8151, 48 kohta). Tässä tuomiossa painotetaan sitä, että selittävät huomautukset "osaltaan auttavat huomattavasti eri tullinimikkeiden sisällön tulkinnassa, vaikka ne eivät olekaan oikeudellisesti sitovia". Uudistettua tullikoodeksia koskevassa ehdotuksessa selittävät huomautukset ja suuntaviivat on tarkoitettu korvaamaan, vaikkakin ilman velvoittavaa vaikutusta, vähitellen jäsenvaltioiden sisäiset hallinnolliset ohjeet (ks. Lux ja Larrieu, em. teos, s. 569).

23 – Tullikoodeksikomitea on mainittu tullikoodeksin seitsemännessä perustelukappaleessa, jonka mukaan "on syytä perustaa tullikoodeksikomitea varmistamaan tiivis ja tehokas jäsenvaltioiden ja [komission] välinen yhteistyö tullin alalla", ja se on perustettu sen 247 artiklalla ja sitä seuraavilla artikloilla.

24 – Agroverin mukaan hiotun riisin tonnihinnan pitäisi olla 500 euroa. Agrover selittää tätä huomattavaa alennusta sillä, että sen tarkoituksena on helpottaa sellaisten maiden mahdollisuuksia ostaa riisiä, joiden ostokyky on suhteellisen heikko.

tullietuuskohtelua koskevaa sopimusta, todettakoon, ettei sillä ole merkitystä, koska jos tuotteet voitaisiin tuoda tulleitta tullietuuskohtelua koskevan sopimuksen perusteella, ei sisäiseen jalostusmenettelyyn liittyvää, nimenomaan tuontitullien suspendointia koskevaa kysymystä tarvitsisi esittää.

30. Ensimmäiseen kysymykseen pitäisi siis vastata, että tullikoodeksin 216 artiklaa sovelletaan tapaukseen, jossa yhteisötavara on ensin viety sisäisen jalostusmenettelyn puitteissa kolmanteen maahan, jonka kanssa on tehty tullietuuskohtelun myöntävä sopimus.

B *Toinen kysymys*

31. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pyrkii toisella kysymyksellään selvittämään sen, voiko Agrover, jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, saada tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tulliviranomaisten mahdollisen virheen johdosta tullit peruutettua.

32. On muistettava, että niin tuonti- kuin vientitullien palauttaminen tai peruuttaminen voidaan myöntää vain tiettyjen edellytysten täyttyessä ja nimenomaisesti säädetyissä tilanteissa. Säännöksiä, joissa säädetään tällaisesta palauttamisesta tai peruuttamisesta, on siis tulkittava suppeasti. [25]

33. Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään nimenomaisesti tilanteesta, jossa "lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi", eli tilanteesta, jossa viranomaiset tekevät ensin päätöksen tullien määrästä ja muuttavat sitten mieltään ja katsovat, että tullien määrä on arvioitu väärin. Esillä olevassa tapauksessa tulliviranomaiset eivät ole muuttaneet mieltään, sillä ne eivät ole missään vaiheessa ilmoittaneet Agroverille, ettei sen suoritettavaksi synny minkäänlaisia maksuja. Tulliviranomaisten ensimmäinen kannanmuodostus on tapahtunut 21.1.2004 tehdyllä vaatimuksella suorittaa tullit. Näin tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei missään tapauksessa voida soveltaa. [26]

25 – Ks. asiassa C-48/98, Söhl & Söhlke, 11.11.1999 annetun tuomion (Kok. 1999, s. I-7877) 52 kohta. Asiassa olivat vastakkain eräs tekstiilialan myynti-yritys ja Hauptzollamt Bremen, ja siinä oli kyse sisäisen jalostusmenettelyn puitteissa tapahtunutta tuontia ja yhteisön tullialueelle tuotujen, muiden kuin yhteisötavaroiden jälleenvientiä koskevista maksupäätöksistä.

26 – Yhteisöjen tuomioistuin on todennut tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24.7.1979 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, s. 1) liittyen, että "ainoastaan sellaiset virheet, jotka johtuvat toimivaltaisten viranomaisten omasta aktiivisesta toiminnasta ja joita velallinen ei ole voinut kohtuudella huomata, oikeuttavat tullien jälkikäteen kantamatta jättämiseen" (asia C-348/89, Mecanarte, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. I-3277, 23 kohta). Esillä olevassa asiassa ei ole kyse tulliviranomaisen aktiivisesta toiminnasta tuonnin yhteydessä vaan pelkästä reagoimatta jättämisestä.

VI Ratkaisuehdotus

34. Edellä esitetyn perusteella yhteisöjen tuomioistuimen pitäisi vastata Commissione tributaria regionale di Genovan esittämiin kysymyksiin seuraavasti:

1) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 216 artiklaa sovelletaan tapaukseen, jossa yhteisötavara on ensin viety sisäisen jalostusmenettelyn puitteissa kolmanteen maahan, jonka kanssa on tehty tullietuuskohtelun myöntävä sopimus.

2) Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei voida soveltaa tapauksessa, jossa tullien tileihin kirjaaminen ei tapahdu jälkikäteen.